

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Det var i Hvede-Høstens Tid

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Det var i Hvede-Høstens Tid", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid75152.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 37. Jordans Flod.

Mel. Jeg veed et evigt Himmerig.

Det var i Hvede-Høstens Tid,
I *Jordan* var Høivande,
Og *Israel* var kommet did
Paa Strid fra fjerne Lande.

Forsvundet var den *Moses-Stav* ,
Hvoraf gik Ry saa vide:
Afveien gik det røde Hav
For den ved Midnatstide!

Veirstøtten meer ei under Soel
Gik skyhøi over Tuen,
Og blussed ei, til Hanen goel,
Med Farver som Regnbuen!

134

Dog end i Leiren var Guds Ark,
Hans Engel over Issen,
Det saaes paa *Jordans* slette Mark,
Med den gik Gud i Spidsen!

Da skildtes Flodens Bølger ad,
Som Havets hist ved Ørken,
Flodsengen blev saa tør og flad
Som aldrig under Tørken!

Tørskoet over *Jordans* Aa
Gik Folket med sin Konning
Til Landet under Skyer blaa,
Som flød med Mælk og Honning!

Af Stene tolv fra *Jordans* Bund,
Ved Børnehænder stærke,
Jærtegnen fik paa Fastlands-Grund
Et varigt Mindesmærke.

Som *Israel* i *Josvas* Tid
Staaer nu Guds Folk i Aanden,
Ei Kæmpekraft, ei Mandevind
Kan raade Bod paa Vaanden.

Forsvundet er den *Moses-Stav* ,
Som aldrig gaaer af Minde,
Nedlagdes i den *Moses-Grav* ,
Som ingen veed at finde!

Dog end i Leiren er Guds Ark,
Hans Engel over Issen,
Og sikkert paa vor jævne Mark
Med den gaaer Gud i Spidsen.

135

Da over Jordans Flod vi gaae
I Aanden med vor Konning,
Til Landet under Himmel blaa

Med Hjertets Mælk og Honning.

Af Stene tolv fra Jordans Bund,
Ved Børnehænder stærke,
Jærtegnen faaer paa Fastlands-Grund
Et varigt Mindesmærke.

De Stene tolv er *Troens* Ord,
Vor Jordans-Flod er *Daaben* ,
Bag den med Herrens *Nadverbord*
Staaer Paradis os aaben!

Guds Ark hos os er *Daabens* *Pagt* ,
Hans Engel er den samme,
Som stod for Livets Træ paa Vagt
Med Sværde-Egg i Flamme!

Endnu som altid for Guds Ord
Er Vei i store Vande,
Og kiender ei man Aandens Spor,
Hans Kraft man dog maa sande.